Патриаршеска литургия и две ръкоположения в столичния храм „Свето Благовещение“

Днес спасения нашего главизна… Тропар, глас 4

„Днешното събитие, както пеем в тропара на празника, е началото, сърцевината на нашето спасение. Разкриването на отвека укриваната тайна – Синът Божий става Син Човечески. Това е начинът, по който Господ е предвидял да бъде нашето спасение, нашето възстановяване в онова достойнство, дадено при сътворението на човека – да бъдем храм Божий, да живеем неразлъчно с нашия Творец и Небесен Отец, да се радваме на Неговата благост и светът чрез човека да получава, присъединява и причастява с тази благост, с това благо, което е Бог по Своята природа“, с тези думи се обърна към богомолния народ Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил в словото си за Благовещение, след отслужване на божествената света Литургия в едноименния храм в кв. „Дружба 2“.

В съслужение с патриарх Даниил бяха Негово Високопреподобие архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, ставрофорен иконом Емилиян Костадинов – председател на църковното настоятелство при храма, ставрофорен иконом Василий Сарян, ставрофорен иконом Кирил Дидов, ставрофорен иконом Йоан Чикалов, иконом Стилиян Табаков, иконом Костадин Тренев, протойерей Димитър Тухчиев, протойерей Атанас Георгиев, протойерей Тома Попов и свещеник Кирил Попов, заедно с протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от псалти под ръководството на г-н Тодор Костов – преподавател по източноцърковно пеене в Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ и г-н Светослав Цеков.

В края на Великото славословие върху енориаша Бранимир бе извършен чинът на пострижение за четец, певец и свещоносец. След Великия вход бе извършено свещеническото ръкоположение на дякон Костадин Бойчин, последвано от ръкоположението за дякон на студента по богословие Димитър Стефанов.

В архипастирското си слово Негово Светейшество посочи примера на Света Богородица за всецяло посвещаване Богу и нейното дръзновение да изпълни Божията воля, възвестена ѝ чрез св. архангел Гавриил:

„И ето, на този ден Девицата Мариам чу от св. архангел Гавриил: *Радвай се, благодатна! Господ е с тебе!* (Лук. 1:28). Тя размисляла в себе какъв ли ще е този поздрав, какво означават тези думи (срв. Лук. 1:29)?

Когато св. архангел Гавриил видял нейното смущение, ѝ казал: „Не бой се, Мариям! Ти намери благодат пред Бога! Ще заченеш и ще родиш Син! Той ще бъде велик! Господ ще му даде да седне на престола на отца му Давида! И царството му не ще има край!“ (срв. Лук. 1:30-33). Можем да си представим тази вест, която 16 годишно момиче чува от небесния вестител – тя, която много добре знае какъв обет е дала пред Бога; обет, за който знаят и свещениците, и нейният обручник – далечен родственик, праведният Йосиф – как тя вседушевно е пожелала да се посвети на Бога в девство, тъй както Господ е заповядал и изрекъл това в Старият Завет: *обичай Господа, твоя Бог, от всичкото си сърце, от всичката си душа и с всичките си сили* (Втор. 6:5).

С неземна радост и благодат била преизпълнена душата на Девицата Мариам и дори не помисляла да послужи за нещо друго, освен на Бога всецяло – с всичките си душевни и телесни сили, с цялото си същество.

И можем да размислим, какво смущение изпитала при архангелския поздрав, защото знаела, че обетът ѝ да се посвети в девство е богоугоден, че това е Божията воля за нея. Когато Божият вестител ѝ казва, че тя ще зачене, нима означавало, че Бог не е приел нейния обет, нима е изкушение това, че ще роди син и той ще се нарече велик, ще седне на престола на праотец Давид, царството му не ще има край? Коя жена, ако чуе такива думи би останала в спокойствие на духа, не би се поласкала?

Но Света Богородица, имайки велико смиреномъдрие, ум, установен и утвърден в Божията благодат, и съзнавайки крехкото общение, този крехък съюз, с който тя се обручила чрез обета за девството, не допуснала да се подмами, както прамайката Ева, която като чула от дявола: *не, няма да умрете; но […] ще бъдете като богове, знаещи добро и зло* (Бит. 3:4-5), и: *…Видя жената, че дървото е добро за ядене и че е приятно за очите и многожелано, защото дава знание…* (Бит. 3:6). Света Богородица, пазейки в сърцето си обета пред Бога, и не помислила възвестеното ѝ като повод за величание или възгордяване, но съвсем трезво задала въпроса: *как ще бъде това, когато аз мъж не познавам?* (Лук. 1:34).

За истинността на Свещеното Предание Негово Светейшество отбеляза:

„Ако обручението на Света Богородица с праведния Йосиф беше съюз, който се консумира, както нечестиво мислят протестантските деноминации, то не би имало нужда тя да задава въпроса: *как ще бъде това, когато аз мъж не познавам?* (Лук. 1:34). Ето как Словото Божие

свидетелства за божествения произход на църковното Предание, защото в светото Евангелие не е записано, че Света Богородица е давала обет за девство. Протестантите, като четат в светото Евангелие: *ето, майка Ти, и братята Ти, и сестрите Ти, вън, дирят Те* (Марк. 3:32), мислят, че тя има и други деца след като родила първородния си Син Господ Иисус Христос. Но думите ѝ показват, че тя е дала обет пред Бога и за нея не е приемливо това, което св. Архангел ѝ говори, поради което го пита: *как ще зачена, когато аз мъж не познавам?* (Лук. 1:34). И когато св. архангел Гавриил вижда, че тя е неотклонна, че не би се подмамила, а е трезва и твърда в Бога, ѝ възвестил: *Дух Светий ще слезе върху ти, и силата на Всевишния ще те осени; затова и Светото, Което ще се роди от тебе, ще се нарече Син Божий* (Лук. 1:35). В този момент Света Богородица проумяла възвестеното в пророческите писания: *Сам Господ ще ви даде личба: ето, Девицата ще зачене и ще роди Син, и ще Му нарекат името Емануил* (Ис. 7:14) и също: *Син ни се даде; […] Бог крепък, Отец на вечността* (Ис. 9:6)".

За спасението на човека чрез участието му в тайната на Боговъплъщението патриарх Даниил сподели:

„Светите Отци ни казват, че чрез Тайнството на светото Кръщение ние ставаме членове на същото това Тяло, което Господ Иисус Христос си приготви, което Дух Светий зачена в Света Богородица. Чрез светото Кръщение ние ставаме част от Неговото богочовешко Тяло и само в единение с Него има за нас спасение; няма друга връзка за нас с Бога, освен в Тялото Христово – Църквата. Св. ап. Павел възвестява: *Или не знаете, че тялото ви е храм на Духа Светаго* (I Кор. 6:19).

Света Богородица стана вместилище на Бога, храм Божий, Дух Светий слезе върху нея, очисти я от първородния грях – Господ приготви за Себе Си плът и се въплъти. Такова е предназначението на всички нас – благодатта на Светия Дух, която получаваме в светото Миропомазание да устрои в нашите души и тела жилище Божие. Но ако нямаме вяра, не допускаме Божията благодат да действа в нас; ако пък лицемерно вярваме и в нашето сърце стои вкоренено себелюбието без да желаем да се разделим с него и не казваме: „Господи, ето ме, ето, твоят раб/рабиня", както е казала Света Богородица, за да живее, да обитава Господ в душите ни, то напразна е нашата вяра, ние сме си още в греховете (срв. I Кор. 15:17)".

В края на словото си Негово Светейшество се обърна към вярващия народ с думите:

„Нека използваме времето на поста, нека видим всичко онова, което в живота ни противоречи на евангелските заповеди, най-вече – имаме ли любов към Бога, обичаме ли човеците тъй както себе си обичаме? И ако това липсва в нас, значи нещо грешим, значи не сме повярвали на Бога, значи, че вярваме още на себе си и грехът и себелюбието обитават в нас. Ако това е така, нека намерим сили да викнем към Бога да ни прости, да изповядаме греховете си, за да ни даде Бог благодатни сили за истинско покаяние. Тогава ще се възроди нашата душа, ще видим действието на благодатта в нас и ще се радваме и веселим. Тогава не само с уста ще произнасяме: „Радвай се, благодатна!", но и със сърцата си, и ще славим Бога за радостта, която ни е дарувал".

Председателят на църковното настоятелство при храма изказа благодарност на Негово Светейшество за посещението и отслужването на светата Литургия, като му пожела крепко здраве и благодатни сили за многолетно служение. В израз на синовна обич той му поднесе

подарък – икона на св. Даниил Стълпник.

След богослужението патриарх Даниил благослови празничното ястие, приготвено за всички присъстващи.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Весела Игнатова

Източник: www.mitropolia-sofia.org

ЗА ПОВЕЧЕ СНИМКИ НАТИСНЕТЕ ТУК